Nüüd hoiab üks lap tulekokal pitsu ees ja teine toimendab kuraga tule kallal, et see mitte äär heledaks ei läägi ja lappele kahju ei teeks, vait et ta pumbupi poleks ja palju pitsi annab, ehk nagu W. O-s üteldakse, mülduspin palas.

VII.

Pluadesse on järgmisi tähele panna:

a). Suvipäevaks: Kui õhtõ pito pääl ka allõtõ on, põ saa iks t ää pesi.

b). Paastu Maarjapäev: Kapstakaarja päävän saa tpia nõna wallale.

c). Küünlapäev: Küündlepäävän lätt küemä pia lakki.

d). Seitsme magajapäev: Kui lõ witsa sõtas, lõ saa weel peräpt jedä päide nädälid witsa.

e). Kui päis mõnnen weretäis, lõ saa witsa.

f). Nigu päävä käänäkul ilm on, nii outa ka 3 kuu peräpt ilm.

g). Peale katrepäävä tulõ kulaiem: katre kuhõõ, VIII.

Tähtpäevadel tehakse järgmisi:

1. Tõnnuspäävät pivvas pool tpia päät.
2. Kapstmaarja päävät pivvas karastit
3. Mihkelipäävän keedetäs edimäne oinas
4. Liturõttel wahetadat nunnõ.
5. Jaanipäävät tuvvas kõiwõ tarrõ ja õdagu onne bedä palutadas jaanituld.

Mõned lisamärgid W. Otepää keelemurde kohta.

J. Õis.

1. W. Otepääs ei ole ühelgi fõnal h-healt ees. Nii näituseks: aud, audma, aug, obõnõ, õng, õnspia.
2. Selle wastu on fõnalõppudel fagedasti h farnaq healt kuulda, iseäranis mitmuse nimetavas ja ainsuse osastavas (accusativis); näit. müür – müüri(h) (ainsus ja mitmuse nimetaw). Ainsuse omastavat mitmuse nimetavaga wõrreldes näib see h-farnane heal wahetegijaal olemas, sest et ta mitmuse nimetavas lõpul kuulda, aga mitte ainsuse omastaval. Muidu on need kõõnded tähtede poolest farnased.
3. W. otepää fõnade lõppudes tulevad ka ümberhealtsed, s.o. ä, õ, ü, mis kirjakeeles mitte olemas ei ole. Näituseks: ädä, ärä, tulõkõnõ, tulõlõ, lännü, märknü, wettünü, wenünü jne. aga põda, põna, põnelamma, tütrekene, timäkene, imäkene, mukelnu, tasunu, kannu (3 korra), kannatanu, kaswatanu jne. Kui ma mitte ei eksi, siis jõõjenes see näktus „Vocalharmonie" seaduse peal.
4. Sikk üü on selgesti kuulda, s.o. nagu üü, aga mitte üü. Näituseks: müüd, müüdü, müüdü müügmä, müügi, müüri, müürüga jne.
5. Sikk ee on ühesilbilisteks fõnadeks (nimetavas) enam ee poole, aga teisteks kõigeks nagu kunagi selge sikk o. Näit. foow (enam ee), fowi (selge oo), jowx, jowgi jne. Enamsilbilisteks fõnadeks wõib ta mõlemaid moodi olla; näit. foowma (hangud, puurmed) enam ee poole, aga ~~kapsa kaumad~~ oõõtu, oonõ (h) jne. selge oo.